

Sygnatura akt *IC 3028/16*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 11 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Mikołajczak

Protokolant: Magdalena Trafas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lipca 2017 r. w P.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w Ł.

przeciwko M. K.

o zapłatę kwoty 1.218,41 zł

- 1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.218,41 zł (tysiąc dwieście osiemnaście złotych 41/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, nieprzekraczającymi odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 1.218,41 zł od dnia 24 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 390 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSR Anna Mikołajczak

UZASADNIENIE

Pozwem, wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) S.A. z siedzibą w Ł. wystąpił o zasądzenie od M. K. kwoty 1218,41 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód domagał się zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w kwocie 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie umowy cesji przejął od (...) spółki z o.o. S.K.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu zawartej umowy pożyczki w kwocie nominalnej 1200zł.

Nakazem zapłaty z dnia 08.03.2016r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Od nakazu tego sprzeciw wniósł pozwany wskazując, iż zaskarża go w całości.

Pozwany nie wdał się merytorycznie w spór i nie złożył pisemnej odpowiedzi na pozew, nie wyraził również woli uczestnictwa na rozprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) S.A. z siedzibą w Ł. zawarł w dniu 10 lutego 2016r, z (...) spółką z o.o SKA umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której nabył wierzytelność przysługującą ww. spółce przeciwko pozwanemu M. K..

dowód: umowa przelewu wierzytelności (k. 41-53)

W dniu 07 lipca 2015r na wniosek złożony drogą elektroniczną przez pozwanego, doszło do zawarcia umowy pożyczki pomiędzy M. K. a P. L. , przedmiotem pożyczki była kwota 1200zł . Całkowita kwota udzielonej pożyczki tj. 1200zł obejmowała pożyczony kapitał wraz z odsetkami i ewentualnymi kosztami związanymi z pożyczką. Umowa została zawarta na 30 dni i miała być spłacona do 6 sierpnia 2015r, W przypadku opóźnienia w spłacie strony postanowiły, że do pożyczki zostanie doliczone ubezpieczenie w kwocie 340,27zł za każdy kolejny okres ubezpieczenia orazienne odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

dowód: dokumenty prywatne – k.54-59. 60, 61- 63

Pozwany nie spłacił zadłużenia wynikającego z zawartej umowy.

bezsporne

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów.

Sąd nie znalazł podstaw, aby z urzędu kwestionować wiarygodność dokumentów. W odniesieniu do dokumentów, które nie zostały złożone w oryginałach wskazać trzeba, że żadna ze stron nie kwestionowała ich zgodności z oryginałami, wobec czego Sąd uznał, iż stanowią one wiarygodny dowód pośredni wskazujący na istnienie i treść dowodów właściwych. Dokumenty prywatne zostały uznane za wiarygodne – strony nie kwestionowały ich autentyczności, nie znaleziono również podstaw, aby podważać wiarygodność z urzędu. Stąd, stały się one podstawą ustaleń w zakresie powyżej przedstawionym.

W kontekście niniejszej sprawy istotne znaczenie miała okoliczność, iż pozwany nie wdał się w spór merytorycznie i nie odniósł się do faktów prezentowanych tak w pozwie, jak i dalszym piśmie procesowym, pomimo nałożonego doń zobowiązania.

Sąd zważył, co następuje:

Powód (...) S.A. domagał się zapłaty wskazując, że źródłem obowiązku pozwanego jest umowa pożyczki zawarta z (...) sp. z o.o. SKA. Jednocześnie powód wyjaśnił, że w drodze przelewu nabył określoną tą umową wierzytelność przysługującą firmie telekomunikacyjnej przeciwko pozwanemu i jego małżonce.

Analizując przedstawione przez powoda dokumenty oraz prezentowane przez strony stanowiska, Sąd uznał za niekwestionowaną okoliczność faktyczną, zgodnie z którą strony łączyła umowa pożyczki i nie została spłacona. Nadto, że doszło do umowy cesji wierzytelności.

Zgodnie z brzmieniem art. 509 § 1 wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie do § 2 wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Przelew, inaczej cesja (łac. cessio) jest umową, z mocy której wierzyciel (zbywca, zwany też cedentem) przenosi na nabywcę (cesjonariusza) wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika (debitora). Umową cesji dotychczasowy wierzyciel przenosi więc wierzytelność na nowego wierzyciela. Podstawowym wynikiem przelewu wierzytelności jest sukcesyjne wstąpienie cesjonariusza w miejsce cedenta. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa. W wyroku z dnia 11 grudnia 2009 r. (V CSK 184/09, LEX nr 553748) Sąd Najwyższy przyjął, że zgodnie z art. 509 § 2 k.c. wierzytelność przechodzi na nabywcę ze wszystkimi właściwościami, przywilejami i brakami. Przelew wierzytelności nie powoduje zmiany zobowiązania i nie może pogorszyć sytuacji dłużnika. Dłużnik dalej ma obowiązek świadczenia tylko tego, do czego był zobowiązany w stosunku do zbywcy

Co do zasady każda wierzytelność, pieniężna i niepieniężna, może być przedmiotem przelewu, jeśli jest zbywalna w chwili zawarcia umowy przelewu i przysługuje ona wierzycielowi-cedentowi. Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. (Agnieszka Rzetecka-Gil, Komentarz do art.509 Kodeksu cywilnego, 2011.09.19)

|W kontekście przedstawionych zasad legitymacja czynna i bierna stron procesu nie budziły wątpliwości

W przedmiotowej sprawie pozwany domagając się uchylenia nakazu zapłaty nie wdał się w spór co do istoty sprawy, w szczególności nie zgłosił i nie wykazał, że nie zawarł rzeczonyj umowy pożyczki lub że pożyczkę tę spłacił. . Stosownie do reguły wyartykułowanej w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W kontekście powyższej regulacji w przedmiotowej sprawie z procesowego punktu widzenia uznać należało, iż ciężar dowodu w zakresie wykazania, że dochodzona pozwem wierzytelność istnieje, spoczywał na powodzie, zaś twierdzenie przeciwne – na stronie pozwanej .

Sąd stwierdził, iż powodowa spółka, na poparcie swoich wywodów w części odnoszącej się zarówno do istnienia wierzytelności, jak też i jej precyzyjnego określenia co do wysokości, przedstawiła dokument w postaci umowy przelewu wierzytelności oraz dokumenty wymieniane w formie elektronicznej z pozwanym, które stanowiły o treści umowy pożyczki wraz z zasadami jej przyznawania oraz harmonogramem spłat. Analizując powyższe dokumenty Sąd doszedł do przekonania, że ich treść pozwala na ustalenie, jakie były elementy łącznej strony umowy oraz jakie był przedmiot umowy cesji. Wobec powyższego Sąd uznał, iż powód nie sprostował ciężarowi dowodu w zakresie wykazania, że dochodzona przez niego wierzytelność rzeczywiście powstała i istniała w chwili zawarcia umowy cesji.

Pozwany tymczasem nie wykazał dowodowo, aby spłacił powyższe zadłużenie.

W świetle powyższego sąd na podstawie art. 720 § 2 kc w zw. z art. 481 kc orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie zasady odpowiedzialności za wynik rozstrzygnięcia wynikający z normy prawej kodowanej w art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc.

SSR Anna Mikołajczak